ఆయుర్వేద ప్రశ్నావళులు

Sl.No 310

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

తిరుమాలై పద్యములు.

శ్రీ తొండరడిప్పొడియాళ్వారులచే రచియింపంబడిన

తిరుమాలై ప్రబంధము

నిశ్చింతల తేవప్పెరుమాళ్లయ్య గారిచే

నాంధ్రీకరింపంబడి

లేఖక ప్రమాదాది జనిత దోషంబులు లేకుండునట్లు

వం - నరసింహయ్యచే

పరిష్కరింపంబడి

చెన్నపట్టణము:

26, పాపమ్మ బ్రాడ్వే,

కా. నరహరి నాయని వారి

శ్రీహరి ముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రింపంబడి,

ప్రచురింపంబడియె.

1891.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రీమదచ్యుత శఠగోప యతిరాజ
వరవరముని స్వజనేభ్యో నమః.

శ్లో॥ శ్రీశైలేశదయాపాత్రం - ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవమ్
యతీన్ద్రప్రవణం వన్దే - రమ్యజామాతరం మునిమ్॥
లక్ష్మీనాథసమారమ్భాం - నాథయామునమధ్యమామ్
అస్మదాచార్యపర్యన్తాం-వన్దే గురుపరంపరామ్॥
యో నిత్యమచ్యుతపదామ్బుజయుగ్మరుక్మ
వ్యామోహతస్తదితరాణి తృణాయ మేనే
అస్మద్గురోర్భగవతోస్య దయైకసిన్ధోః
రామానుజస్య చరణౌ శరణం ప్రపద్యే॥
మాతా పితా యువతయస్తనయా విభూతి
స్సర్వం యదేవ నియమేన మదన్వయానామ్
ఆద్యస్య నః కులపతేర్వకుళాభిరామం
శ్రీమత్తదంఘ్రియుగళం ప్రణమామి మూర్ధ్నా॥
భూతం సరశ్చ మహదాహ్వయభట్టనాథ
శ్రీభక్తిసారకులశేఖరయోగివాహాన్
భక్తాంఘ్రిరేణుపరకాలయతీన్ద్రమిశ్రాన్
శ్రీమత్పరాంకుశమునిం ప్రణతోస్మి నిత్యమ్॥
తమేవ మత్వా పరవాసుదేవం
రఙ్గేశయం రాజవదర్హణీయమ్
ప్రాబోధకీం యోకృత సూక్తిమాలాం
భక్తాంఘ్రిరేణుం భగవన్తమీడే॥

పరమపదవాసుని రంగపతిని రాజ
పూజితు నెఱింగి యెవరు ప్రాబోధసూక్తి
మాలిక రచించిరో యట్టి మహితచరితు
లైన భక్తాంఘ్రిరేణుల నభినుతింతు॥

మఱ్ఱొన్ఱుం వేణ్డా మనమే మదిళరఙ్గర్
కఱ్ఱినమెయ్త్తకఴలిణైక్కీఴ్ ఉఱ్ఱ
తిరుమాలై ప్పాడుంశీర్ త్తొణ్డరడిప్పొడియెం
పెరుమానై యెప్పొఴుదుం పేశు॥

మనసా కోరకు మన్యం
బును శ్రీరంగపతి చరణముల దగు వను చే
రిన తిరుమాలెను రచియిం
చిన తొండరడిప్పొడియను శ్రేష్ఠుఁదలఁచుమా॥

తిరుమాలై పద్యములు.

తొండరడిప్పొడి యాళ్వార్

తిరువడిగళే శరణం.

తిరుమాలై పద్యములు.

కలినిలైత్తురై.

కావలిఱ్పులనైవైత్తు కలితన్నైక్కడక్కప్పాయ్న్దు
నావలిట్టుழదర్ గిన్ఱోన మన్తమర్ తలైగళ్మీదే
మూవులగుణ్డుమిழ్న్ద ముదల్వనిన్నామంకఱ్ఱ
నావలిఱ్పుడైమైకణ్డాయరఙ్గమానగరుళానే॥

శా॥ శ్రీరంగాధిప ముజ్జగంబులఁగృప న్మ్రింగంగఁ గ్రక్కంగఁజాల్
నీరమ్యాఖ్యను నేర్చికొన్న మహిమ న్వాయింద్రియవ్రాతముం
గారాగారమునందుఁ జేరిచిబళా కంజాత మిత్రాత్మభూ
ఘోరాకార మహోద్భటాళుల తలల్గ్రుంగంగ నర్తించెదన్. ౧

పచ్చైమామలైపోల్మేని పవళవాయ్కమలచ్చెఙ్గణ్
అచ్చుదావమరరేఱే యాయర్దమ్కొழున్దేయెన్నుం
ఇచ్చువైతవిరయాన్పో యిందిరలోగమాళుం
అచ్చువైపెఱినుంవేణ్డే నరంగమానగరుళానే॥

చ॥ మరకతవిద్రుమాబ్జముల మాడ్కి నిగేరెడు విగ్రహాఢ్యునే
త్రరుచులయొప్పుగన్గొనెడు దానసుబొందెడు తృప్తికంటెనా
పరమసుఖాస్పదంబయిన పట్టణమేలినఁదృప్తిలేదుశ్రీ
కరయదువంశదీపక జగజ్జనరక్షక రంగనాయకా. ౨

వేదనూఱ్పిరాయంనూఱుమనిశర్దాం పుగుపరేలుం
పాదియుముఱఙ్గిప్పోగుం నిన్ఱదిర్పదినైయాణ్డు
పేదైపాలగనదాగుంపిణిపశిమూప్పుత్తున్బం
ఆదలాఱ్పిఱవివేణ్డే నరఙ్గమానగరుళానే॥

ఉ॥ జనులుశతాబ్దముల్బ్రదుకఁ జాలిననిద్రసగంబునొవుని
ల్చినపెఱసాముబాల్యమును లేవయసున్నరిపూర్ణయావనం

బునుజరరుక్కుఁ క్షుత్తుమృతిఁ బొందఁగఁజేయునటంచుఁదెల్పు
స్త్రనియమమట్టుఁగావునను జన్మమువేఁడను రంగనాయకా.

మొయ్త్తవల్వినైయుళ్ నిన్ఱు మూన్ఱెళుత్తుడైయ పేరాల్
కత్తిరబన్దుమన్ఱే పరాఙ్గదికణ్డుకొణ్డాన్
ఇత్తనైయడియరానార్ క్కిరఙ్గునమ్మరఙ్గనాయ
పిత్తనైప్పెత్తుమన్దో పిఱవియుళ్ పిణఙ్గుమాఱే॥

చ॥ లలితపుపాపనిష్ఠులఁగృపానిరతాత్మకులాళువారుల
త్యలఘుమతింగనుంగొనుచు నయ్యలుమీరలు రంగనాధునిం
దలఁపుఁడుక్షత్రబంధువను ధాత్రివిభుండొకమాఱురంగనిం
దలఁపఁగఁబాపముల్గలఁగితత్క్షణ మాత్రనఁబాచెఁగానరే. ౪

పెణ్డిరాశ్చుగఙ్గళుయ్ప్పాన్ పెరియదోరిడుమ్బైపూణ్డు
ఉణ్డిరాక్కిడక్కుమ్బోదు ఉడలుక్కేకరైన్దునైన్దు
తణ్డుళాయ్మాలైమార్పన్ తమర్గళాయ్ప్పాడియాడి
తొణ్డుపూణ్డముదమ్మణ్ణా త్తొళుమ్బర్ శోఱుగక్కుమాఱే॥

చ॥ పొలఁతులతోడిసౌఖ్యమును బొందుటకై ఘనదుఃఖవేదనల్
గలిగియురాత్రిభుక్తిఁగొని కామవికారముఁబొంది వేకువం
దలఁపఁగరానికష్టములఁదగ్ధయుడయ్యుఁగ నేలబాలిశుల్
జలదనిభాంగురంగవిభు సంస్తుతిచేయుచుఁబ్రొద్దుపుచ్చుఁడీ. ౫

మఱంశువర్ మదిళెడుత్తు మఱుమైక్కే వెఱుమైపూణ్డు
పుఱంచువరోట్టైమాడం పురళుమ్బోదఱియమాట్టీర్
అఱంచువరాగినిన్ఱ వరఙ్గనార్ క్కాట్చెయ్యాదే
పుఱంచువర్ కోలంశెయ్దు పుట్కవ్వక్కిడక్కిన్ఱీరే॥

మ॥ వనజాక్షుండగు రంగనాధుని మదిన్వర్ణించి భావింపకో
జనులారాఫలశూన్యజన్మములకే చాలంబ్రయత్నింతురే
ట్లనఁగా నస్థిరహేయకాయముకె ముఖ్యత్వంబుకల్పించుచున్
జనఁబోషింతురుగ్రద్దలుందినునుమాంసంబున్మృతింబొందఁగన్. ౬

పులైయఱమాగినిన్ఱ పుత్తొడుశమణమెల్లాం
కలైయఱక్కఱ్ఱమాన్దర్ కాణ్బరో కేట్పరో తాన్
తలైయఱుప్పుండుంశావేన్ శత్తియం కాణ్మినైయా
శిలైయినాలిలఙ్గైశెఱ్ఱ తేవనే తేవనావాన్॥

ఉ॥ సారవిహీనబౌద్ధముఖజాతులవారల దైవతంబులన్
వారికుదృష్టిశాస్త్రముల వైదికులొప్పరుచూడఁగావునన్
శ్రీరఘురాముఁడేసకల చేతనరక్షకుఁడంచునమ్ముఁడీ
సారమిదేప్రమాణమును సల్పుదునాతలఁగోసికొంచొగిన్. ౭

వెఱుప్పొడుశమణర్ ముణ్డర్ విదియిల్శాక్కియర్గళ్ నిన్పాల్
పొఱుప్పరియనగళ్ పేశిల్పోవదే నోయదాగి
కుఱిప్పెనక్కడైయుమాగి కూడుమేల్తలైయైయాఙ్గే
అఱుప్పదేకరుమంకణ్డాయ్ అరఙ్గమానగరుళానే॥

మ॥ శివసంబంధులు బౌద్ధులున్ క్షపణులున్ శ్రీరంగధామేశ్వరా
యవివేకంబునదుష్టవాక్యముల నిన్నాడంగదుఃఖంబుసే
యవెయూచోటును బాసిపోమరల దైవాధీనతన్జేరిరే
నివెసన్వారిఁదొలంగియుందెతల ఖండింపన్మహాకార్యమౌ. ౮

మఱ్ఱుమోర్ తెయ్వముణ్డో మదియిలామానిడఙ్గాళ్
ఉఱ్ఱపోదన్ఱినీఙ్గళ్ ఒరువనెన్ఱుణరమాట్టీర్
అఱ్ఱమేలొన్ఱఱియీర్ అవనల్లాల్ తెయ్వమిల్లై
కఱ్ఱినమేయ్త్తవెన్దై కழలిణైపణిమినీరే॥

ఉ॥ జ్ఞానవిహీనులైనజనసంతతులార మహాలొక్కదేవునిం
గానను నొక్కఁజేయనుచుఁగల్పమునందును దక్కమీరలుం
గానరు వేదసారమునఁగన్పడు నర్థమెఱుంగ లేరు శ్రీ
మానితుఁడైననందసుతు మంజులపాదము లేభజింపుఁడీ. ౯

నాట్టినాన్ తెయ్వమెఙ్గుం నల్లదోరరుళ్ తన్నాలే
కాట్టినాన్ తిరువరఙ్గ ముయ్పవర్క్కుయ్యుంవణ్ణం

కే[illegible]రేసంబి [illegible] [illegible] వా[illegible]సనని[illegible]
[illegible] తర ఊడి [illegible] [illegible] వం[illegible] [illegible]రే॥

మ॥ వి[illegible]పక్షు[illegible]దను[illegible] నదేపుగల [illegible] [illegible] నలాంజనా
[illegible]మునుట నను[illegible] [illegible] [illegible]మతోంచుఠం
గనిశా [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]స[illegible]బులం
జనునేగొల్వఁగసంప[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]చునా. ౧౦

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]నార్
ఉరువి [illegible] [illegible]కో [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
కు[illegible]వితే రువిలాదిప [illegible] [illegible]॥

మ॥ ధనువొంటన్[illegible] [illegible]డు సను [illegible] బొప్పబం[illegible]ంచి[illegible]
త్యనికాయేశునిరావ[illegible]సుగని [illegible] [illegible]నాయి[illegible]
యనిలోఁగూల్చినరా[illegible] [illegible] [illegible]ప్రులంజేయని
ల్చినరంగంబన నేరకా[illegible] [illegible] [illegible]స్ను టికిన్. ౧౧

నవసుమురక్కలనుం[illegible] సరగిర్ నినార్ గళ్ [illegible]
నరగ మేళువ [illegible] [illegible] నాదు[illegible]డ యానంబి
అవనరారరబ్బమెన్నా దయ[illegible] వీ[illegible] [illegible]యమూర్తర్
కవలై యాట్ప[illegible] గిన్నారెన్న దస[illegible] కవర్ గిన్నైనే॥

చ॥ శమనుఁడుమ్ము[illegible]లుండుఁ సరసంబుగ మాటలనాడ నారకుల్
క్రమమునవిన్నసూత్రి నరకంబును స్వర్గముఁజేయఁజాలునా
మములుగ[illegible]ట్టివానిడగు మంజులదేశముఠంగమంచునే
మమునఁదలంపకేమఱచుమానవులంగని దుఃఖమొందెదన్. ౧౨

ఎ[illegible]యునీర్ వెట్రికొళ్ వేలై [illegible]నిల[illegible]య[illegible] [illegible]ల్లాం
పెట్రికొళ్ వ్రూంతుళవ [illegible]లై [illegible]కో నైయే[illegible]
అజివిలాదునివరె ల్లామర్గ మె[illegible] [illegible]రాగిర్
పోటియిన్ వా[illegible] నరగమెల్లా [illegible] [illegible]యుదు[illegible]॥

మ॥ ఇలమీఁదంగలజీవులెల్లను గిరఁజింపైనసద్వాసనా
తులసీమాలికగల్గియాములకు సంతోషంబుగావించుశ్రీ
లలనాకాంతునుతింపఁగాఁ దెలివిచాలన్గనిమర్త్యాళులుం
దలఁపన్రంగమటంచునారకము భస్థానంబుపిళ్లైచనన్. ౧౩

వండినముఱలుంశోలై మయిలినమాలుంశోలై
కొణ్డల్మీదణవుంశోలై కుయిలినంకూవుంశోలై
అణ్డర్కోనమరుంశోలై యణితిరువరంగమెన్నా
మిణ్డర్పాయ్న్దుణ్ణుంశోత్రినై విలక్కినాయ్క్కిడుమినీరే॥

సీ॥ తుమ్మెదగుంపులు ఝుమ్మనుతోఁపులు
కేకులమూఁకలుక్రీడసలుపు
తోఁపులుమబ్బుల తుటుములుపైవ్రాలు
తోఁపులునుబికసంఘోషమధుర
రవములచేతను హావణిల్లుతోఁపులు
విబుధాధిపుఁడురంగ విభుఁడునమరి
యుండెడుతోఁపులు మండనంబుగఁగల
యట్టిదిశ్రీరంగ మనినుడువక

తే॥గీ॥ యున్నమూఁరజనంబులత్యున్నతంపు
కోర్కెభుజియించుచుండెడు కూడుబలిమిఁ
దీసిశునకంబునకువేయుఁ దివురుఁడింక
బుద్ధిమంతులుమీరు సంపూర్ణమతిని. ౧౪

మెయ్యర్క్కేమెయ్యనాగుం విదియిలావినైయైప్పోల
పొయ్యర్క్కేపొయ్యనాగుం పుట్కొడియుడైయకోమాన్
ఉయ్యప్పోముణర్వినార్ కట్కొరువనన్నుణర్పిన్నై
అయ్యప్పాడఱుత్తుత్తోన్ఱు మళ్లగనూరరఙ్గమన్నే॥

ఉ॥ అకలుషసత్త్వవంతులకు నాతఁడునట్లగునావలెన్నఁబ
ద్ధికులకబద్ధికుండగును దెల్పఖగేశ్వర కేతనుండెయీ

సకలముతానెయొక్కఁడని చక్కనెఱింగినవారిశంకయుం
జెకలుచునట్టిసద్గుణగభీరుని దేశమురంగమేకదా. ౧౫

శూదనాయ్ కళ్వనాగి త్తూర్ త్తరోడిశైన్ద కాలం
మాదరార్ కయఱ్ కణ్ణెన్నుం వలైయుట్ పట్టళున్దువేనై
పోదరేయెన్ఱుశొల్లి ప్పున్దియిల్ పుగున్దు తన్బాల్
ఆదరంపెరుగవైత్త అళగనూరరంగమన్ఱే॥

చ॥ కపటినిజోరుఁడన్వివశుఁ గాంతలచెల్మినిమచ్చికంట్లపై
నపరిమితాశయన్వలను నంటిమునింగిననన్నుఁ జేరఁబి
ల్చిపరమత్ప్రశస్తి చిత్తమున లీలఁబొసంగఁగఁ జేసియాదరం
బుపసతనందువెల్గనిడు పూర్ణునిదేశముగంగమేకదా. ౧౬

విరుంబినిన్ఱేత్తమాట్టేన్ విదియిలేన్ మదియొన్ఱిల్లై
ఇరుంబుపోల్ వలియనెంజమిఱై యిఱైయురుగుంవణ్ణం
శురుంబమర్ శోలైశూళ్న్దవరంగమాకోయిల్ కొణ్డ
కరుంబినైక్కణ్డుకొణ్డేన్ కణ్ణిణై కళిక్కుమాఱే॥

చ॥ మనసునువాక్కాయముల మాద్రియొకించుక లేదుమానసం
బినుమువలెంగఠోరమయి యెప్డుకరంగుచునుండదురీతిఁజూ
చినఘనచంచరీకములు చేరినతోపులు చుట్టియున్నరం
గనగరసంస్థితేశువును గన్గొనుటేకనుదోయిసాంపహో. ౧౭

ఇనిదిరైత్తివలై మోదవెఱియుంతణ్ పరవైమీదే
తనికిడన్దరశుశెయ్యుం తామరైక్కణ్ణనెమ్మాన్
కనియిరున్దనైయశెవ్వాయ్ కణ్ణనైక్కణ్డకణ్గళ్
పనియరుంబుదిరుమాలో వెన్శెయ్గేన్ పావియేనే॥

చ॥ పరమసుఖాస్పదంబయిన పాల్కడలిన్వయనించిలోకసం
స్మరణముచేయుచున్న పరమాత్ముఁడు సంశ్రితగణార్థమై
స్థిరముగనుండురంగని ప్రతీకములంగనుఁగొన్ననశ్రువుల్
పొరలిస్రవించువ్యర్థుఁడయి పోయితినేమియొనర్తుబాపినే. ౧౮

కుడదిశైముడియై వైత్తుక్కుణదిశై పాదనీట్టి
వడదిశై పిన్బు కాట్టి త్తెన్దిశై యిలఙ్గై నోక్కి
కడల్‌నిఱక్కడవు ళెన్దై యరవణై త్తుయిలుమా కణ్
డుడలెనక్కురుకుమాలో వెన్ శెయ్ గేనులగత్తీరే॥

చ॥ పడమటఁబెట్టిమస్తకము పాదయుగంబునుజాచితూర్పునన్
వడకడవీఁపుచూపి జమునంకనులంకఁగటాక్షముంచి నే
ర్పడరభుజంగతల్పమున నంగముఁజేర్చిన శౌరిఁజూడనా [౧౯
యొడలుగరంగుచున్నయది యోజనులారయిఁకేమిసేయుదున్.

పాయునీరరఙ్గతన్నుళ్ పామ్బణై ప్పళ్ళికొణ్డ
మాయనార్ తిరునన్ మార్బుం మరకత వురువుం తోళుం
తూయతామరైక్కణ్ గళుం తువరితழ్ ప్పవళ వాయుం
ఆయశీర్ ముడియుం దేశుం అడియరోర్ క్కకలలామే॥

చ॥ అనిశముపాలుచుండెడు పయస్సునఁజుట్టినరంగమందు శే
షునిపయిఁబండెరంగని విశుద్ధయశంబును శ్యామలాంగమున్
వనజదళాక్షులొప్పెడు ప్రవాళనిభాధరమున్భుజంబులున్
జనుమకుటంబు దాసులకుఁజన్నె వియోగముఁజెందిపోవఁగన్. ౨౦

పణివినాల్ మనమదొన్ఱిప్పవళవాయరఙ్గనార్క్కు
త్తుణివినాల్ వాழమాట్టాత్తొల్లైనెఞ్జే నీశొల్లాయ్
అణియినార్ శెంబొనాయ వరువరై యనైయకోయిల్
మణియనార్ కిడన్దవాత్తై మనత్తినాల్ నినైక్కలామే॥

ఉ॥ సారవిహీనదుర్విషయ సంగతిమానిమనంబచిత్తమున్
వారిజనాభునందునిడి వారకచేరమినీకనావిగా
మేరువుఁబోలుకోవెలను మేటివినీలమువంటిమేనుపెం
పారఁగఁగల్గురంగవిభునందమువర్ణనఁజేయసాధ్యమే. ౨౧

వేశత్తై పేశిల్లార్ పెరుమైయొన్ఱుణరలాగా
వాశత్తిరాఙ్గళ్ తర్కట్కల్లాలఱ యిలావానుమల్లేన్

తిరుమాలై పద్యములు.

మాశఱ్ఱార్ మనత్తుళానై వణఙ్గినామిరుప్పదల్లాల్
పేశత్తానావదుణ్డోపేదై నెంజే నీశొల్లాయ్॥

ఉ॥ చెప్పెడువానినేమరఁ జెప్పుటకాకమఱొక్కటేమియుం
జెప్పఁగశక్యమేయనఘచేష్టలకంటె నెఱుంగనేమియు
న్నెప్పడువారిచిత్తముల నుండెడురంగనిఁగొల్చి స్వాంతమా
యెప్పుడునుంటబాగుగలదే వచియింపన దైనఁజెప్పుమా. ౨౨

కఙ్గైయిఱ్ పునిదమాయ కావిరినడువుపాట్టు
పొఙ్గునీర్ పరన్దుపాయుం పూంపొఴిలరఙ్గన్తన్నుళ్
ఎఙ్గళ్ మాలిఱైవనీశన్ కిడన్దదోర్ కిడక్కైకణ్డుం
ఎఙ్గనుమఱన్దువాఴ్గేన్ ఏఴైయేనేఴైయేనే॥

చ॥ సురనదికంటెఁబావనతఁజొప్పడుచుండుకవేరకన్యకాం
తరమునరమ్యమౌను పవనంబులుగల్గినరంగమందునీ
శ్వరుఁడనుమాకురక్షకుఁడు సర్పముపైశయనింపఁజూడనే
కరణినివిస్మృతింబొరసి కానఁగసౌఖ్యమ దెట్లుశక్తుఁడన్. ౨౩

వెళ్ళనీర్ పరన్దుపాయుం విరిపొఴిలరఙ్గన్తన్నుళ్
కళ్వనార్ కిడన్దవాఱుం కమలనన్ముగముంకణ్డుం
ఉళ్ళమేవలియైపోలుం ఒరువనెన్ఱుణరమాట్టా
కళ్ళమేకాదల్ శెయ్దున్ కళ్ళత్తే కఴిక్కిన్ఱాయే॥

మ॥ జలముందీరముమీఱిపాఱఁగను విస్తారంబులైనట్టితో
పులచేనొప్పెడురంగమందుఁ గపటంపువ్యాప్తినాశౌరికుం
డలిపైఁబండినభంగిఁగన్గొనియు స్వాంతంబాకఠోరత్వముం
దెలియంజాలవుపుత్తుదాఁగతన మందేనిల్పికాలంబహా. ౨౪

కుళిత్తుమూన్ఱనలై యోమ్బుం కుఱికొళన్దణమైదన్నై
ఒళిత్తిట్టేనెన్కణిల్లై నిన్కణుంబత్తనల్లేన్
కళిప్పదెన్కొణ్డునమ్బీ కడల్వణ్ణా కదఱుగిన్ఱేన్
అళిత్తెనక్కరుళ్ శెయ్ కణ్డాయరఙ్గమానగరుళానే॥

ఉ॥ స్నానములగ్నికర్మములు సల్పెడివిప్రకృతంబులైనను
బూనియొనర్పనీపయిని భక్తిగభక్తియులేదుహార్దమే
దానను బొందుదున్వికచ తామరసాక్షునినిన్నుఁగూటుడం
గాననుఁజేరఁజీరికృపఁగావ్రము కస్తురిరంగనాయకా. ౨౫

పోదెలాంపోదుకొణ్డు పొన్నడిపుణైయమాట్టేన్
తీదిలా మొళ్ళిగళ్ కొణ్డు తిరుక్కుణం శెప్పమాట్టేన్
కాదలాల్ నెంజమన్బు కలన్దిలేనదుతన్నాలే
ఏదిలేనరఙ్గర్కెల్లే యెన్ శెయ్వాన్ తోన్ఱినేనే॥

చ॥ విరులు భవత్పదాబ్జముల వేడ్కసమర్పణ చేయఁజాలనే
దురిత విహీన వాక్యములతో గుణముల్నుడుపఁ బంగఁజాలసం
బరమునఁ బ్రేమముంగలసి వర్తిల నొక్కటిలేనివాఁడఁ శ్రీ
హరికిని నేమిసేయుటకు హాజని యుంచితివ్యర్థుఁడైభువిన్, ౨౬

కురఙ్గుగళ్ మలైయైనూక్క కుళిత్తుత్తాం పురణ్డిట్టోడి
త్తరఙ్గనీరడైక్కలుర్ర శలమిలావణిలుంపోలే
మరఙ్గళ్ పోల్ వలియనెంజం వంజనేన్ నెంజుతన్నాల్
అరఙ్గనార్ కాట్చెయ్యాదే యళియత్తేనయక్కిన్ఱేనే॥

చ॥ వనచరవీరులద్రులనవారణఁ దేనుడుతజ్జలంబులో
మునిఁగియుమృత్తికంబొరలి మానెనుసందుల వేగనేగియా
పనివినియున్న హీరుహాము భాతిఁగఠోరతనున్న మానసం
బునుగలధూర్తుఁడన్న బిపోయితిఁగాఁబనిసేయ శౌరికిన్. ౨౭

ఉంబరాలఱియలాగా వొళియుళారానైక్కాగి
చ్చెంబులాలుణ్డువాళ్వం ముదలై మేఱ్చ్చెవందాయ్
నంబరమాయతుణ్డే నాయ్ గళోం శిరుమైయోరా
యెంబిరార్ కాట్చెయ్యాదే యెన్ శెయ్వాన్ తోన్ఱినేనే॥

చ॥ జలజభవాదులుం దెలియఁజాలని కాంతిమయంబు మందిరం
బలవడఁగల్గు శౌరి కరియానిను ముందినియుండునక్రము

బొలియఁగఁ జేసినట్టిగుణపూర్ణుఁడు మామకనీచకృత్యముల్
దలఁపనిరంగనాథునకు దాస్యముఁ జేయనిజన్మమేటికిన్. ౨౮

ఊరిలేన్ కాణియిల్లై యుఱవుమత్తొరువరిల్లై
పారిల్నిన్ పాదమూలం పత్తిలేన్ పరమమూర్త్తీ
కారొళివణ్ణనేయెన్ కణ్ణనేకదఱుగిన్ఱేన్
ఆరుళర్ కళైకణమ్మా వరఙ్గమానగరుళానే॥

ఉ॥ ఊరునులేదు మాన్యమగునుర్వితలంబును లేదు బంధులై
వ్వారును లేరు నీచరణవారిజమూలముఁబట్టలేదుకం
సారి సముద్రవర్ణ నరకాంతక నామొఱయాలకించు వా
రేరికనీవెనక్కఁగరుణించవె కస్తురిరంగనాయకా. ౨౯

మనత్తిలోర్ తూయ్మైయిల్లై వాయిలోరిన్ శొల్లిల్లై
శినత్తినాల్ శెత్తునోక్కి తీవిళివిళిప్పన్ వాళా
పునత్తుళాయ్మాలైయానే పొన్నిశూழ்ந்ద తిరువరఙ్గా
ఎనక్కినిక్కదియెన్ శొల్లా యెన్నై యాళుడైయకోవే॥

చ॥ మనమునఁ బారిశుద్ధ్యమును మాటలయందలిమార్దవంబులే
దనిశము కోపయుక్తమగు నత్తులనిప్పులురాలఁజూచుచుం
దునువనమాలి రంగపతి త్రోవయునాకుఁజనంగనెద్దియో
చనువున నానతీవలయుసారసలోచన దాసుపైఁగృపన్. ౩౦

తవత్తుళార్ తమ్మిలల్లేన్ తనంపడైత్తారిలల్లేన్
ఉవర్త్తనీర్పోలవెన్దన్ ఉఱవర్క్కొన్ఱుమల్లేన్
తువర్త్తశెవ్వాయినార్క్కే తువక్కఱ ఉరిత్తనానేన్
అవత్తమేపిఱవితన్దాయ్ అరఙ్గమానగరుళానే॥

చ॥ ధనముగలారిలోనయినఁ దాపససంఘములోన నైనఁ జే
రను లవణోదకంబువలె రంజిలఁ జేయ నుబంధువర్గముల్
వనదవినీలవేణులకు వశ్యుఁడనై తగుచోరవృత్తి చే
తనుమనునాదుజన్మము వ్యథాగతమయ్యెను రంగనాయకా. ౩౧

ఆర్తువణ్డలంబుంశోలైయణి తిరువరఙ్గంతన్నుళ్
కార్త్తిరళనైయమేని కణ్ణనేయున్నైక్కాణుం
మార్క్కమొన్ఱఱియమాట్టా మనిశరిల్తురిశనాయ
మూర్కనేన్ వన్దునిన్ఱేన్ మూర్కనేన్ మూర్కనేనే॥

ఉ॥ భృంగసమూహఝుంకృతులఁ జేర్చినతోపులఁ జుట్టియున్న
రంగములోపలన్గల ధరప్రతిమానశరీర సత్కృపా
పాంగనినుంగనుంగొనెడు పద్ధతిలేనిమనుష్య కోటిలో
నంగడుమూర్ఖుఁడజ్ఞుడు మనస్కుఁడవచ్చితినే నెమూర్ఖుఁడన్. 32

మెయ్యెలాంపోగవిట్టు విరిక్కుఴలారిల్పట్టు
పొయ్యెలాంపొదిన్దుకొణ్డ పోట్కనేన్ వన్దునిన్ఱేన్
అయ్యనేయరఙ్గనేయున్నరుళెన్నుమాశైతన్నాల్
పొయ్యనేన్ వన్దునిన్ఱేన్ పొయ్యనేన్ పొయ్యనేనే॥

ఆ॥ సత్యముపోనడంచియు విశాలశిరోజలస్త్రీలఁగూడినే
నిత్యమసత్యమంతయును నేర్పునఁజేర్చినలజ్జలేనినా
కృత్యమెఱుంగలేకెదుటి కింజనుదెంచితిరంగనాథనీ
వ్యత్యయశూన్యమౌ కృపనువచ్చితినే నెయసత్యవంతుఁడన్ 33

ఉళ్ళత్తేయుఱైయుమాలై యుళ్ళువానుణర్వొన్ఱిల్లా
కళ్ళత్తేనానుంతొణ్డాయ్ తొణ్డుశెయ్కోలంపూణ్డేన్
ఉళ్ళువారుళ్ళత్తెల్లా ముడనిరున్దఱిదియెన్ఱు
వెళ్గిప్పోయెన్నుళ్ళేనాన్ విలవఱచ్చిరిత్తిట్టేనే॥

ఉ॥ చిత్తమునందువాసమును జేసెడుశ్రీహరినిప్రభావపున్
సత్తనెఱింగిసంస్మరణసల్పెడివారల జ్ఞానమందుఁగిం
చిత్తును లేనిదొంగనయిచేయఁ గడంగితినుత్తమార్గమౌ
బత్తినినంతనిన్దలిసిప్రక్కలుప్రీలఁగఁబోయితింద్రపన్. 34

తావియన్ఱులగమెల్లాం తలైవిళాక్కొణ్డవెన్దాయ్
శేవియేనున్నైయల్లాల్ శిక్కెనచ్చెఙ్గణ్మాలే

అవియేయమదే మెట్ట నారుయిరన్దెయ వెన్దాయ్
పావియేనన్నై యెల్లార్ప్పావియేఱ పావియేనే॥

ఉ॥ అమృతముఁ రీతిభోగ్యమయి యాయువునాకొసఁగెయొప్పునీవుసం
భ్రమమునఁనాబలిం గెలువఁబ్రహ్మస్వశరీరముఁ దాల్చినోత్రివి
క్రమనినుఁదప్పనిశ్చయముగాఁగొలువన్నతిక్రూరపుతంబుఁగ
గమలదళాక్షరక్షక జగన్నుతపాపినినేనపాపినే. 3X

మఱ్ఱుమోర్ దెయ్వముణ్డెన్ఱిరుప్పారోడురైయాదే
ఉఱ్ఱుమోర్ దెయ్వముణ్డెన్ఱిరుప్పారోడుఱ్ఱవర్
ఉఱ్ఱవరోర్ దెయ్వముణ్డెన్ఱిరుప్పారోడురైయాదే
అఱ్ఱమో నాదియున్దిరుప్పానంగరుళానే॥

ఉ॥ గోత్రమునున్ వర్ణమునకుం దగనాశ్రితరక్షణార్థమై
ఛత్రముభాతిఁదాల్చి నప్రశస్తబలా మృగశాబకాక్షులో
పాత్రలవాగురిందగిలిబాధలఁ బొందెడునన్నునీకృపా
పాత్రునిఁజేయ వేలనినుఁబల్కులవేఁడెదరంగనాయకా. 3౬

తెళివిలాక్కళ్ నీర్మై తిరువరఙ్గత్తుళ్ళోఙ్గుం
ఒళియుళార్ తామేయన్ఱే తన్దెయుం తాయుమావార్
ఎళియదోరరుళ్ పణ్ణన్ఱే యెన్దిఱత్తెంబిరానార్
అళియనమ్ పైయ్యలెన్నా రమ్మావోకొడియవాఱే॥

చ॥ విడువకపాయుచుండెడు కవేరసుతాయుతరంగమందుఁబెం
పడరెడుతేజముంగలుగు నాహరియేజనకుండుఁతల్లియుం
దడవఁగనాకగుంగృప కదాయుపకారకుఁ డైనస్వామినా
బుడుతఁడువీడటంచుఁదలపోయ వయెంతటిక్రూరచిత్తమో 32

మేంపొరుళ్ పోగవిట్టు మెయ్మైయై మిగవుణర్న్దు
ఆంపరిశఱిన్దుకొణ్డు ఐమ్బులనగత్తడక్కి
కాంబఱత్తలైశిరైత్తు ఉన్దలైప్పిరిన్దవాఱుం
శోంబరైయుగత్తిపోలుం శూఴ్పునలరఙ్గత్తానే॥

సీ॥ ధరనహంకారవర్ధకమైన యర్థంబు
చక్కఁగాఁబోఁగొట్టిస్వస్వరూప
యాథార్థ్యసుజ్ఞాన మమరవిచారించి
యోగ్యప్రకారంబునెఱిగినెఱింగి
పంచేంద్రియముల నేర్పడహృదినణఁచియు
పాయాంతరములను బరగఁగోసి
త్వత్కవాటద్వార పరతంత్రులై నిల్చి
సుగుణానుభవచింతఁజొక్కుచుండు

తే॥గీ॥ వానలనునిత్యసూరులవలెనునెట్టు
లాదరించెదరో మీరలట్లునన్నుఁ
గృపనుఁబాత్రునిఁ జేసిరక్షింపుఁడార్త
జనశరణ్యుఁడ శ్రీరంగశాయికృష్ణ. 3౮

అడిమైయిల్కుడిమైయిల్లా వయచ్చతుప్పేదిమారిల్
కుడిమైయిర్కడిమైపట్ట కుక్కరిర్పిఱప్పరేలుం
ముడియినిత్తుళబంవైత్తాయ్ మొయ్కళర్కన్బుశెయ్యుం
అడియరైయుగత్తిపోలు మరఙ్గమానగరుళానే॥

సీ॥ శ్రీరంగనాయకా శ్రితజనావనదక్ష
త్వద్దాస్యమందలి పట్టులేని
యన్యులుగానుండు నట్టిచతుర్వేదు
లైనవిప్రులకంటె నాదినాల్గు
వర్ణస్థులకునతి వాంఛదాస్యముచేయ
గడఁగుచండాలుల కంటెహీను
లుగనుండువారల లోజనించినయట్టి
వారైనదులసిని గోరిపాద

తే॥గీ॥ ములనుబ్రేమసమర్పింప మొనసికాతు
వారినని ప్రమాణముసేయ వానికరణి

దులసిశిరమునఁదాల్చి సంతోషమొందు
చున్నవాఁడవయట్టి దాసులనుగాంచి. ౩౯

తిరుమఱుమార్వనిన్నై చ్చిన్దైయుట్ తిగళ్వైత్తు
మరువియమనత్తరాగిల్ మానిలత్తుయిర్గళెల్లాం
వెరువఱక్కొన్ఱుశుట్టిట్టీట్టియవినైయరేలుం
అరువినైప్పయనదుయ్యార్ అరఙ్గమానగరుళానే॥

శా॥ శ్రీవత్సంబుసులక్ష్మియున్నురమునం జెన్నొందుశ్రీరంగని
న్భావంబందలినిల్పియెప్పుడును సంభావించువారైనభూ
జీవాళిన్వలచెందఁగాదుమము దుష్కృత్యాత్ములేరైనముఁ
శ్రీవర్థిల్లఁగనట్టిపాపులఁగృపంజేసితరక్షింపవే. ౪౦

వానుళారఱియలాగా వావెన్బరాగిల్
తేనులాంతుళబమాలై చ్చెన్నియాయెన్బరాగిల్
ఊనమాయినగళ్ శెయ్యుమూనకారగర్గళేనుం
పోనగం శెయ్దశేడం తరువరేల్ పునితమన్ఱే॥

మ॥ పరమేష్ఠ్యాదిసుపర్వకోటికిఁదలంపన్శక్యముంగాని శ్రీ
కరవైకుంఠనికేతనాయనుచు వక్కాణించువారైనదు
ష్కరకృత్యంబులుగల్గుబోయలైననన్నం భుక్తశేషాన్నముం
బరమప్రీతినొసంగిరేనినపుడే పాపంబులంబాయునే. ౪౧

పఴుదిలావొழுగలాత్రుప్ పలశదుప్పేదిమార్గళ్
ఇழிకులత్తవర్గళేలుం ఎమ్మడియార్గళాగిల్
తొழுమినీర్కొడుమిన్ కొణ్మినెన్ఱునిన్నోడుమొక్క
వழிపడవరుళినాయ్పోల్ మదిట్తిరువరఙ్గత్తానే॥

సీ॥ ఆచారవంతులైయమరిచతుర్విధ
వేదపారాయణవిప్రులార
హీనకులంబునం దెసఁగజన్మించిన
వారైనమాదాసులైరయేని

వారినాతోసాటిగారాధభక్తిని
జేరిసేవింపుడీ చెలఁగివారు
జ్ఞానంబువారికిఁబూనికనొసఁగుడీ
వారిదొద్దఁగొనుండువలసినయెడ

తే.గీ. ననుచునేర్పడనివ్విధంబునవచించి
నీకువారికిభేదంబులేకయుంటఁ
దెలిపిసన్మార్గములనుబోధించిమించు
నీదయాగుణమెంత వర్ణింతురంగ. ౪౨

అమరవోర్గళమాపం వేదమోర్నాన్గుమోది
త్తమర్కళిత్తలైవరాయ శాదియర్గణర్గళేనం
నుమర్గళైప్పత్తిప్పరాగిర్ సొడిప్పదోరళవిలాక్షై
అవర్గళ్ తాంపులైయర్పోలు మరజ్ఞమానగరుళానే॥

చ. అలవుననాల్గువేదములు నంగములాఱునభ్యసించిభ
క్తులసభలోనమేటియయితోచెడి గోత్రముకల్గినట్టిబా
పలునయినంద్వాదీయులగుభక్తులనిందయొనర్చిరేనినీ
చులగుదురప్పుడక్కడనె చోద్యమురంగధరాధినాయకా. ౪౩

పణ్డులాంశదైయినానుం పిఱమనుమున్నైక్కాల్ణ్ బాణ
ఎణ్ణిలాప్పూత్తియాపూత్తి తవంశెయెదార్ వేళ్గినిర్ప
విణ్డులార్ వియప్పవన్ను వానైక్కాత్తరుళై యున్ద
కణ్ణతావున్నైయన్నా కళైగణాక్కారుదుమాత్తే॥

సం. హిరణ్యగర్భరుద్రులెప్పుడిందిరేశనిన్నునుం
దరంబుగాకకన్గొనంగఁదత్తరింపసూరుల
బ్బురంబునొందివచ్చి హస్తిఁబ్రోచినట్టిరక్షకా
ధరనల్గంపరజ్ఞులద్భుతంబు నిన్నమాన్యగాఁక. ౪౪

వళ్ వెళ్ళుంతవళ్మాడ మదుర్రై మానగరంతన్నుట్
కవళ్మాల్ యానైకొట్ట కణ్ణనై యరఙ్గమాలై

తిరుమాలై పద్యములు.

తుళవత్తొణ్డాయతొల్ కీర్ త్తొణ్డరడిప్పొడిశొన్
ఇళైయపుణ్ కవిదైయేలు మెంబిరార్క్కినియవా

సీ॥ సుందరత్వంబునసొబగొందుమేడల
రమణీయమగుమధురాపురమున
భోగ్యంబులగువస్తువులచేమదించిన
కువలయాపీడమన్కుంజరమును
జంపియాశ్రితులనుసంరక్షణముచేసి
నట్టికృష్ణుఁడైయస్మదాదులకును
శ్రీరంగమనుమహాక్షేత్రంబునందలి
నంబెరుమాళ్లనునామమునను
వెలఁగుశౌరికిఁదులసీదళవిషయకైం
కర్యంబునందవగాహులయ్యు
శేషత్వమనియెడుసిరిగల్గుతొండర
డిప్పొడియాళ్వారులొప్పవిష్ణు
పమురూపమగునీప్రబంధంబుదోషయు
క్తకవిత్వమైనను ధర్మయుక్తి
మనస్వామినంబెరుమాళ్ళకుభోగ్యమై
నట్టిప్రకారమేమందుననిరి

తే|గీ|| అట్టితిరుమాలె యాంధ్రముఁబునందుఁదెలిసి
తెలియకరచించినాఁడనుదెలివిలేని
సేవపెరుమాళ్ళనెడునామధేయయుతుఁడ
రంగనాథభవద్దయారసముచేత.

తొండరడిప్పొడియాళ్వా

తిరుమాలై పద్యములు.

వాఴి తిరునామములు.

మణ్డఙ్గుడియదనై వాఴ్విత్తా౯ వాఴియే
మార్గళిక్కేట్టైనాళ్ వన్దుదిత్తా౯ వాఴియే
తెణ్డిరైశూఴరఙ్గరైయే దెయ్వమెన్ఱా౯ వాఴియే
తిరుమాలై యొన్బదఞ్జుమ్ శెప్పినా౯ వాఴియే
పణ్డుతిరుప్పళ్ళియెఴుచ్చి ప్పకర్న్దా౯ వాఴియే
పావైయర్గళ్ కలవిదనై ప్పఴిత్తశెల్వ౯ వాఴియే
తొణ్డుశెయ్దుతుళబత్తాల్ తులఙ్గినా౯ వాఴియే
తొణ్డరడిప్పొడియాఴ్వార్ తుణైప్పదఙ్గళ్ వాఴియే.

పం॥ ౭

దరంబుగ
బ్బరంబునొందివ
ధరవల్లంపరజ్ఞులద్భుతంబు ,

వళ వెఴుంతవళమూడ ముదఱై మానగి
కవళమాల్ యానైకొట్ట కణ్ణనై యరఙ్గమాలై

10432